

TOVERI

Lännen maailman työvien lähtökannattaja, ilmestys Astoria, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntai.

W. N. REIVIO LAURI MOILANEN ADOLPH SALMI A. H. MAKELA SULO SVANEN

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sundays, at Astoria, Ore., by the Western Workers Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinnat: 40c palstatuunalla. Kuukausilmoitukset \$1.50 kerta ja kuukausittain \$2.00 kerta. Kahdeksan viikkoa ja avoimien ilmoitukset 50c kerta, suoraan tiedotus- ja nimennuottoilmoitukset 25c kerta, naimisilmoitukset \$1.50 kerta, työvien ilmoitukset \$1.00 kerta. Suorat ilmoitukset sopimukseen mukaan. Suoralla ilmoitusta tulee rahaa seuraavaksi kuukauden kuluessa suoraan toimittajalle.

TILAUSSINNAT
Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$3.00
Suomessa ja muualla ulkomailla: Yksi vuosikerta... \$4.00

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada: Three months... \$1.50
Outside the United States: Three months... \$4.00

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertising.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
Häviöistä suoritetaan 10 p:n ja Duane kahden kuukauden kuluessa. Puhelin: konttori 305, toimitus 832.

Oregonissa on Pacific Power & Light Co:n valta melkein rajoittamaton.

4. Mineraalimaat.
Seitsemän kahdeksatta osaa kokonaan mineraalimaista on yksityisten hallussa, ja 7 prosenttia kaivosten omistajista omistaa 85 prosenttia oman tuotannosta.

Kuten näkyy, on niillä jotka aikovat kasvattaa omistavien luokkaa, vankalainen urakka edessä. Kyllä se on turhaa vaivaa koettaa narrata joitakin Pölkkyliinettä teräs- ja muiden trastien "osakkaiksi", antamalla tai lahjottamalla niiden nimiä yhden osakkeen ja sallimalla niiden äänestä jossakin Juudas-pensi-kokouksessa, jossa trustin etuja ajetaan työläisiä vastaan.

Kun kapitalistinen järjestelmä perustuu riistolle, niin sen aikaan syntyneen varallisuuden täytyy perustua köyhyydelle; — harvojen varallisuus perustuu joukkoköyhyydelle, joka synnyttää alituisesti kärjistyvät luokkasuhteet.

Ja mitä sitte on se radikalismi, jota vastaan niin taistellaan muka näillä omaisuuden johtajilla? Työväenliikkeen suunnitelmilla? Työväenliikkeen suunnitelmilla? Työväestössä ilmenevä tyytymättömyys saa herrat puhaillemaan ja touhuamaan, tutkimaan ja "paljastelemaan", jotta näyttäisi siltä, että kyllä sitä sentään ollaan toimeksa suorittajien kahlehtimiseksi, vaikka mistään sellaisesta ei ole kysymyksenäkään.

Eihän työväenliikkeään pyri mihinkään muuhun, kuin varallisuuden tasaisempaan jakoon, mutta se käsittää jo yleisesti — paikoin tietoisesti, paikoin väistomaaisesti — ettei sitä niin vain kirjallisella jakamisella mihin-ään päästä. Eikä porvareilla-kaan ole mitään muuta tarkoitus-ta kuin pettää.

Vastasyntyneen kananpojan voisi yhtä hyvin ajaa takasin muun ja saattaa munan jälleen tuoreeksi, kuin pelastaa kapitalistinen järjestelmä millään keinolla. Sen rappaamisen syyt ovat siinä itsessään, ja se rappautu. Sen kuolinkorahdukset ovat jo kuultavamme, ja siksi se saa-kin tuskinakaan koko yhteiskun- nian kaostilaa. Haavoitettu pe- to tappelee raivoikkaimmin juuri silloin kun se tuntee tulevansa haavoitetuksi.

European työväestön sotasuunnitelmista

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., March 13, 1912, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

(Jatkoo edellisestä numerosta)

Englannin työväenjohtajat eivät vaadi muitten kukistamista. Nämä englant. työväenjohtajat eivät vaadi muitten kukistamista, vaan pyrkivät omiin päämääriinsä yhtä innokkaasti kuin viime syksynä, jolloin brittiläinen armeija jo luuli saaneensa aikaan käänteen sotatilanteessa Paeschen-dalen taistelussa, kuin nykyisin, jolloin koko huomio läntisellä rintamalla on käännetty siihen, miten voidaan asettaa vastustustamaan odotettua saksalaisten hyökkäystä. Englantilaiset työväenjohtajat eivät usko sitä väitettä, että on mahdoton käydä sotaa ja esiintyä valtionmiehenä samalla kertaa.

Ne eivät pelkää sitä, että neuvottelut eri maiden työläisten keskuudessa rappahtaisivat liittolaismaiden sotajoukkoja, vaan selittävä että sodankäynnille on kansakunnan siveellinen tarmo yhtä välttämätön ellei välttämättömpi kuin armeijan kunnio-tus, ja että salaiset sopimukset, velkeilyt alueiden valtaamiseksi ja kansaa kohtaan osotettu epäluottamus, joka on seurauksena hämäreperäisistä sotatarkoituksista, aiheuttavat hajanannusta, jonka esittäminen on mahdollista vain sillä että sotatarkotukset ilmaista-taan tavalla josta ei voi olla mitään väärinkäsityksiä, ja että ne ovat sellaisia, joiden puolesta keskimertainen kansalainen on valmis uhraamaan omaansa ja poikiensakin hengen.

Mutta ne eivät ole myöskään rauh- ja hinnan-milla-hyvänsä- läteen kannattajia. Heidän sel- lityksensä ja lausuntonsa niistä ehdoista, joilla he ovat valmiit kannattamaan sodankäyntiä ja

tekemään rauhan, ovat osoituksia siitä. Ne eivät enää viitsi puhua rauhan palauttamisesta kuin sian-säkkiin ostamisesta; eivät ajattele sodan voittamista ilman ettei- vät ne tarkotukset, jota vaen- tait sitä käydään, ole selvillä ja alituisesti pidetä silmällä sitä, miten voitto saavutettaisiin mahdolisimman vähällä ihmisuhreilla.

Ne eivät ole erikoisrauhan kannattajia, vaan pyrkivät järjes- tämään kaikki yhtenäiseen rintamaan, ei sillä tavalla kuin hallitukset ovat menelleet ennen, kuin presidentti Wilson julkaisi suunnitelmansa.

Englannin työväenjohtajat eivät ole bolshevikeja, vaikkakin ne ovat olleet ihmeissään Trozkin ja Leninin seuraajien toimen- piteistä. Venäjän minimalistit olivat ne jotka selittivät kannat- tavansa Englannin työväestön lausuntoa, ja niiden johtajien kanssa on Englannin työväen- johtajilla vanhoja tuttavuuht- teita. Mutta he asettavat liitto- laisten omalle kontolle «koska ne eivät olleet halukkaat suostu- maan Venäjän — Kerenskijn — hallituksen vaatimuksiin sotar- kotuksien valitksessa, ja aset- tuivat vastustamaan Tukhol- man suunniteltua rauhankonfe- renssia». Suuren osan niistä syis- tä, joiden vaikutuksesta Kerens- kijn hallitus kukistui, Venäjän armeija kävi taistelukunnotta- maksi, ja kaikesta mikä sitä sen- rasi. Ne uskovat että Brest- Litovskin rauhanneuvottelusta olisi ollut kokonaan toisenlaiset tulokset, ellei maksimalisteihin- kin suhtauduttu samalla tavalla.

Englannin työväenjohtajat eivät ole sellaisia joksik jingoisti- nen sanomalehdistö heidät ma- lasi syksyllä ja systälvällä, ei- vätkä välitä siitäkään, mikä se sama sanomalehdistö heidät nyt maalaa, paitsi milloin saavat si- tä käyttövoimaa agitatorilleen, ja milloin siten osottautu va- väksi se, miten niillä joita vas- taan Englannin työväestö, on saanut taistella jokaisen talou- dellisen ja valtiollisen uudistuk- sen saamiseksi viimeisten kah- denkymmenen vuoden ajalla, o- vat kokonaan päinvastaiset tar- kotukset kuin työväestöllä.

Tässä onkin Englannin työ- väestön toimenpiteiden merki- tyksellisin puoli, se puoli joka on mitä tarkimman huomion ja huolellisimman arvostelun arvoi- nen, kun sitä koetetaan selittää amerikalaisille — jotka Lontoon kongressissa loisivat poissaolo- laan — siinä valossa kuin Eng- lannin työväestö sen käsittää. Ne ajatuskannat, joita tässä on ko- etettu kuvailla yleisesti, eivät ole kokonaan ristiriidassa niiden sy- stiyisten ja pienempien ryhmien ajatustavan kanssa eri maissa, joiden menettelytapa on tuomi- tui ja joilla ei ole ollut tar- peeksi voimaa ja kykyä saadak- seen ajatuksensa yleisemmin tun- netuksi.

Tässä esiintyy joukko miehiä, jotka itsepitäisest taistellen o- vat astuneet näyttämölle ei ai- noastaan neuvottelemaan, vaan päättämään, kieltäytymään, kuten entisajan profetat, väistymään yleisten tuomitsevien mielenpur- kausten edessä ja jotka vastak- kaisten mielipiteitten vihurit o- sottavat vain voimiaan kokoo- vaksi taistelujoukoiksi.

Ranskassa ja Saksassa ovat sosialistien rivit hajaantuneet, ja ainoastaan vähemmistöjoukot o- vat asettuneet oppositioonin. Ita- liassa tosin on enemmistö vasta- taistelijain puolella, mutta kau- pingissa esiintyy työläisten luokkaliike ei siellä ole vielä äärettömän kiitollisuuteen osotuk- seksi...

Emme tiedä, mihin lähetystö tä- män jälkeen ohjaa askelensa. Ehkäpä se menee nyt Afrikkaan, saadakseen Suomen tasavallalle tun- nustuksen afrikalaisilta ihmisryh- kunnäskunnilla.

Ellei lähetystö sillä matkalla joudu koetamaan jonkun mustan majos- teetin ruokailusta — emme tunne näiden sivistysmaiden elintarveoloja — seilaa se tietysti Japaniin ja Kil- nsaan, maurutuksensa näistäkin maista sivanauksen Suomen herröjen pyr- kityksille.

Suomen herröjen roikeiden ja häi- källemättömien konnaankoukujen

haan; jotka kansainvälisyytensä perusteella voivat tulla muissa- kin liittolaismaita niiden sa- manlaisten joukkojen ja ryhmien hyväksymäksi, jotka ovat olleet sellaista johtoa vailla. Näillä ohjelmilla on arvaamattomai- suuri vaikutusvoima, koska ne nähtävästi ovat lähempänä A- merikan presidentin esittämää suunnitelmaa, kuin se suunta jota liittolaismaiden omat hallit- tukset kykenivät tai halusivat seurata.

Muuan seikka vielä joka on huomion arvoisen, on se että Työväenpuolue muodostuu suu- rimmaksi osaksi miehistä, jotka ovat olleet "sotaa varten" ja o- vat välttämättömiä sodankäyn- nille: miehistä, jotka omaavat sen toisten suunnitelmät tyhjäksi tekevän siekailemattomuuden, et- tä voivat yhtäällä suunnitella voi- makkaita muistojublia Lontoon- sa kaatuneitten toveriensa muis- toille ja toisaalla panna käyntiin puoluekoneistonsa, joka ei taiste- le enää, kuten nyt on laita, vii- denkymmenen edustajapaikan valtaamiseksi parlamentissa, vaan kahden tai kolmansadan, ja joilla on hyviä toiveita siitä, et- tä seuraavassa parlamentissa on enemmän Työväenpuolueen e- dustajia kuin konservatiiveja tai liberaaleja.

(Jatk.)

MAILMANKATSOMUKSIA

KUNINKAITA HAKEMASSA.

Tämän maan lehdistä kiertele Associaated Pressin erikoissähkösanoma Roomasta, jossa kerrotaan, että Suomen herröjen lähetystö on käynyt Rooman paavilkip tapamassa, pyy- tään tältä sinuasta itsenäiselle Suo- melle...

Paavi Benediet, kerrotaan siinä, että kruunusalissa vastaan, "pyhän" seurueen ympäröimänä, Suomen lä- hetystö, joka esitti paaville Suo- men uuden perustuslain ja hallitus- muodon. Paavi kiitti edustajia ja lausui iloonsa ja tyytyväisyytensä suoma- laisille, jotka olivat saaneet val- tiollisen itsenäisyyden. Sitten hän antoi edustajille apostoliseen su- nauksensa, keskustellen vielä sen jälkeen edustajien kanssa yksityise- sä huoneessa puolen tuntia.

Lukijan oli tietysti koko ajan, lu- kieksaan edelläkoleva, paha olla, hä- nen kun piti pitää nauruaan. Sillä ei ainoastaan sillä hyvä, että Suomen porvaristo hävääsee Suomea ulkomaaoliittikallaan, se vielä pitää huolen, että pysyvästi naurnalaisina. Tuo lähetystö on se sama, jonka naurinkapapun tutustumme muuta- ma alkoi sitten, retkittuna kun laukkaasi Ruotsissa, Tanskassa ja Nor- jassa, kerjäten Suomen porvareille ominaisella ilmytydellä ja hurskaudel- la näiden maiden vallassaolijoita tun- nustusta Suomen itsenäisyydelle.

Ja sitten, jotta ilveily olisi täydellinen, tämä retkikunta kapusi Roo- maan, "pyhän isän" puheille; tämä laski tassunsa lähetystön johtajan kiittäväle kaljulle ja sinunsi apo- stolisesti...

Sama lähetystö luultavasti, kulkie- saan Berliiniin kautta Roomaan, pyy- sti Saksan julkureita lähettämään sotaväkeä ja ampumaaseita Suo- meen, jotta kansanvaltaiset ainekset saataisiin teurastetuiksi. Yksi tie, kaksi asiaa. Luterolainen omantunto ei sellaisessa soimaa.

Arvattavasti piti turneeen johtaja puheentia paaville, jossa tulkitsi Suomen porvareiden tunteita kirkko- isalle. Sanoi jotta "... me olemme niin äärettömän kiitollisia, että emme osea sitä smoa niin äärettömästi kuin pitäisi, mutta äärettömyy se joka tapauksessa on. Vaikka ennen onkin tapeltu tätä ka- tollisuutta vastaan, niin ei sitä enää tehdä, kunhan pyhä isä vaan ei pahasta, vaikka me olemme niinkuin itsenäisiä. Sitten kun me pääsemme valtaan Suomessa Saksan avul- la, me saamme sosialistiä tapettua, lä- hetämme teidän pyhydelenne lah- jaksi vaikka Sinebychoffin kaljaa äärettömän kiitollisuuteen osotuk- seksi..."

Emme tiedä, mihin lähetystö tä- män jälkeen ohjaa askelensa. Ehkäpä se menee nyt Afrikkaan, saadakseen Suomen tasavallalle tun- nustuksen afrikalaisilta ihmisryh- kunnäskunnilla.

Ellei lähetystö sillä matkalla joudu koetamaan jonkun mustan majos- teetin ruokailusta — emme tunne näiden sivistysmaiden elintarveoloja — seilaa se tietysti Japaniin ja Kil- nsaan, maurutuksensa näistäkin maista sivanauksen Suomen herröjen pyr- kityksille.

hän; jotka kansainvälisyytensä perusteella voivat tulla muissa- kin liittolaismaita niiden sa- manlaisten joukkojen ja ryhmien hyväksymäksi, jotka ovat olleet sellaista johtoa vailla. Näillä ohjelmilla on arvaamattomai- suuri vaikutusvoima, koska ne nähtävästi ovat lähempänä A- merikan presidentin esittämää suunnitelmaa, kuin se suunta jota liittolaismaiden omat hallit- tukset kykenivät tai halusivat seurata.

Muuan seikka vielä joka on huomion arvoisen, on se että Työväenpuolue muodostuu suu- rimmaksi osaksi miehistä, jotka ovat olleet "sotaa varten" ja o- vat välttämättömiä sodankäyn- nille: miehistä, jotka omaavat sen toisten suunnitelmät tyhjäksi tekevän siekailemattomuuden, et- tä voivat yhtäällä suunnitella voi- makkaita muistojublia Lontoon- sa kaatuneitten toveriensa muis- toille ja toisaalla panna käyntiin puoluekoneistonsa, joka ei taiste- le enää, kuten nyt on laita, vii- denkymmenen edustajapaikan valtaamiseksi parlamentissa, vaan kahden tai kolmansadan, ja joilla on hyviä toiveita siitä, et- tä seuraavassa parlamentissa on enemmän Työväenpuolueen e- dustajia kuin konservatiiveja tai liberaaleja.

(Jatk.)

MAILMANKATSOMUKSIA

KUNINKAITA HAKEMASSA.

Tämän maan lehdistä kiertele Associaated Pressin erikoissähkösanoma Roomasta, jossa kerrotaan, että Suomen herröjen lähetystö on käynyt Rooman paavilkip tapamassa, pyy- tään tältä sinuasta itsenäiselle Suo- melle...

Paavi Benediet, kerrotaan siinä, että kruunusalissa vastaan, "pyhän" seurueen ympäröimänä, Suomen lä- hetystö, joka esitti paaville Suo- men uuden perustuslain ja hallitus- muodon. Paavi kiitti edustajia ja lausui iloonsa ja tyytyväisyytensä suoma- laisille, jotka olivat saaneet val- tiollisen itsenäisyyden. Sitten hän antoi edustajille apostoliseen su- nauksensa, keskustellen vielä sen jälkeen edustajien kanssa yksityise- sä huoneessa puolen tuntia.

Lukijan oli tietysti koko ajan, lu- kieksaan edelläkoleva, paha olla, hä- nen kun piti pitää nauruaan. Sillä ei ainoastaan sillä hyvä, että Suomen porvaristo hävääsee Suomea ulkomaaoliittikallaan, se vielä pitää huolen, että pysyvästi naurnalaisina. Tuo lähetystö on se sama, jonka naurinkapapun tutustumme muuta- ma alkoi sitten, retkittuna kun laukkaasi Ruotsissa, Tanskassa ja Nor- jassa, kerjäten Suomen porvareille ominaisella ilmytydellä ja hurskaudel- la näiden maiden vallassaolijoita tun- nustusta Suomen itsenäisyydelle.

Ja sitten, jotta ilveily olisi täydellinen, tämä retkikunta kapusi Roo- maan, "pyhän isän" puheille; tämä laski tassunsa lähetystön johtajan kiittäväle kaljulle ja sinunsi apo- stolisesti...

Sama lähetystö luultavasti, kulkie- saan Berliiniin kautta Roomaan, pyy- sti Saksan julkureita lähettämään sotaväkeä ja ampumaaseita Suo- meen, jotta kansanvaltaiset ainekset saataisiin teurastetuiksi. Yksi tie, kaksi asiaa. Luterolainen omantunto ei sellaisessa soimaa.

Arvattavasti piti turneeen johtaja puheentia paaville, jossa tulkitsi Suomen porvareiden tunteita kirkko- isalle. Sanoi jotta "... me olemme niin äärettömän kiitollisia, että emme osea sitä smoa niin äärettömästi kuin pitäisi, mutta äärettömyy se joka tapauksessa on. Vaikka ennen onkin tapeltu tätä ka- tollisuutta vastaan, niin ei sitä enää tehdä, kunhan pyhä isä vaan ei pahasta, vaikka me olemme niinkuin itsenäisiä. Sitten kun me pääsemme valtaan Suomessa Saksan avul- la, me saamme sosialistiä tapettua, lä- hetämme teidän pyhydelenne lah- jaksi vaikka Sinebychoffin kaljaa äärettömän kiitollisuuteen osotuk- seksi..."

Emme tiedä, mihin lähetystö tä- män jälkeen ohjaa askelensa. Ehkäpä se menee nyt Afrikkaan, saadakseen Suomen tasavallalle tun- nustuksen afrikalaisilta ihmisryh- kunnäskunnilla.

Ellei lähetystö sillä matkalla joudu koetamaan jonkun mustan majos- teetin ruokailusta — emme tunne näiden sivistysmaiden elintarveoloja — seilaa se tietysti Japaniin ja Kil- nsaan, maurutuksensa näistäkin maista sivanauksen Suomen herröjen pyr- kityksille.

hän; jotka kansainvälisyytensä perusteella voivat tulla muissa- kin liittolaismaita niiden sa- manlaisten joukkojen ja ryhmien hyväksymäksi, jotka ovat olleet sellaista johtoa vailla. Näillä ohjelmilla on arvaamattomai- suuri vaikutusvoima, koska ne nähtävästi ovat lähempänä A- merikan presidentin esittämää suunnitelmaa, kuin se suunta jota liittolaismaiden omat hallit- tukset kykenivät tai halusivat seurata.

Muuan seikka vielä joka on huomion arvoisen, on se että Työväenpuolue muodostuu suu- rimmaksi osaksi miehistä, jotka ovat olleet "sotaa varten" ja o- vat välttämättömiä sodankäyn- nille: miehistä, jotka omaavat sen toisten suunnitelmät tyhjäksi tekevän siekailemattomuuden, et- tä voivat yhtäällä suunnitella voi- makkaita muistojublia Lontoon- sa kaatuneitten toveriensa muis- toille ja toisaalla panna käyntiin puoluekoneistonsa, joka ei taiste- le enää, kuten nyt on laita, vii- denkymmenen edustajapaikan valtaamiseksi parlamentissa, vaan kahden tai kolmansadan, ja joilla on hyviä toiveita siitä, et- tä seuraavassa parlamentissa on enemmän Työväenpuolueen e- dustajia kuin konservatiiveja tai liberaaleja.

(Jatk.)

MAILMANKATSOMUKSIA

KUNINKAITA HAKEMASSA.

Tämän maan lehdistä kiertele Associaated Pressin erikoissähkösanoma Roomasta, jossa kerrotaan, että Suomen herröjen lähetystö on käynyt Rooman paavilkip tapamassa, pyy- tään tältä sinuasta itsenäiselle Suo- melle...

Paavi Benediet, kerrotaan siinä, että kruunusalissa vastaan, "pyhän" seurueen ympäröimänä, Suomen lä- hetystö, joka esitti paaville Suo- men uuden perustuslain ja hallitus- muodon. Paavi kiitti edustajia ja lausui iloonsa ja tyytyväisyytensä suoma- laisille, jotka olivat saaneet val- tiollisen itsenäisyyden. Sitten hän antoi edustajille apostoliseen su- nauksensa, keskustellen vielä sen jälkeen edustajien kanssa yksityise- sä huoneessa puolen tuntia.

Lukijan oli tietysti koko ajan, lu- kieksaan edelläkoleva, paha olla, hä- nen kun piti pitää nauruaan. Sillä ei ainoastaan sillä hyvä, että Suomen porvaristo hävääsee Suomea ulkomaaoliittikallaan, se vielä pitää huolen, että pysyvästi naurnalaisina. Tuo lähetystö on se sama, jonka naurinkapapun tutustumme muuta- ma alkoi sitten, retkittuna kun laukkaasi Ruotsissa, Tanskassa ja Nor- jassa, kerjäten Suomen porvareille ominaisella ilmytydellä ja hurskaudel- la näiden maiden vallassaolijoita tun- nustusta Suomen itsenäisyydelle.

Ja sitten, jotta ilveily olisi täydellinen, tämä retkikunta kapusi Roo- maan, "pyhän isän" puheille; tämä laski tassunsa lähetystön johtajan kiittäväle kaljulle ja sinunsi apo- stolisesti...

Sama lähetystö luultavasti, kulkie- saan Berliiniin kautta Roomaan, pyy- sti Saksan julkureita lähettämään sotaväkeä ja ampumaaseita Suo- meen, jotta kansanvaltaiset ainekset saataisiin teurastetuiksi. Yksi tie, kaksi asiaa. Luterolainen omantunto ei sellaisessa soimaa.

Arvattavasti piti turneeen johtaja puheentia paaville, jossa tulkitsi Suomen porvareiden tunteita kirkko- isalle. Sanoi jotta "... me olemme niin äärettömän kiitollisia, että emme osea sitä smoa niin äärettömästi kuin pitäisi, mutta äärettömyy se joka tapauksessa on. Vaikka ennen onkin tapeltu tätä ka- tollisuutta vastaan, niin ei sitä enää tehdä, kunhan pyhä isä vaan ei pahasta, vaikka me olemme niinkuin itsenäisiä. Sitten kun me pääsemme valtaan Suomessa Saksan avul- la, me saamme sosialistiä tapettua, lä- hetämme teidän pyhydelenne lah- jaksi vaikka Sinebychoffin kaljaa äärettömän kiitollisuuteen osotuk- seksi..."

Emme tiedä, mihin lähetystö tä- män jälkeen ohjaa askelensa. Ehkäpä se menee nyt Afrikkaan, saadakseen Suomen tasavallalle tun- nustuksen afrikalaisilta ihmisryh- kunnäskunnilla.

Ellei lähetystö sillä matkalla joudu koetamaan jonkun mustan majos- teetin ruokailusta — emme tunne näiden sivistysmaiden elintarveoloja — seilaa se tietysti Japaniin ja Kil- nsaan, maurutuksensa näistäkin maista sivanauksen Suomen herröjen pyr- kityksille.

hän; jotka kansainvälisyytensä perusteella voivat tulla muissa- kin liittolaismaita niiden sa- manlaisten joukkojen ja ryhmien hyväksymäksi, jotka ovat olleet sellaista johtoa vailla. Näillä ohjelmilla on arvaamattomai- suuri vaikutusvoima, koska ne nähtävästi ovat lähempänä A- merikan presidentin esittämää suunnitelmaa, kuin se suunta jota liittolaismaiden omat hallit- tukset kykenivät tai halusivat seurata.

Muuan seikka vielä joka on huomion arvoisen, on se että Työväenpuolue muodostuu suu- rimmaksi osaksi miehistä, jotka ovat olleet "sotaa varten" ja o- vat välttämättömiä sodankäyn- nille: miehistä, jotka omaavat sen toisten suunnitelmät tyhjäksi tekevän siekailemattomuuden, et- tä voivat yhtäällä suunnitella voi- makkaita muistojublia Lontoon- sa kaatuneitten toveriensa muis- toille ja toisaalla panna käyntiin puoluekoneistonsa, joka ei taiste- le enää, kuten nyt on laita, vii- denkymmenen edustajapaikan valtaamiseksi parlamentissa, vaan kahden tai kolmansadan, ja joilla on hyviä toiveita siitä, et- tä seuraavassa parlamentissa on enemmän Työväenpuolueen e- dustajia kuin konservatiiveja tai liberaaleja.

(Jatk.)

MAILMANKATSOMUKSIA

KUNINKAITA HAKEMASSA.

Tämän maan lehdistä kiertele Associaated Pressin erikoissähkösanoma Roomasta, jossa kerrotaan, että Suomen herröjen lähetystö on käynyt Rooman paavilkip tapamassa, pyy- tään tältä sinuasta itsenäiselle Suo- melle...

Paavi Benediet, kerrotaan siinä, että kruunusalissa vastaan, "pyhän" seurueen ympäröimänä, Suomen lä- hetystö, joka esitti paaville Suo- men uuden perustuslain ja hallitus- muodon. Paavi kiitti edustajia ja lausui iloonsa ja tyytyväisyytensä suoma- laisille, jotka olivat saaneet val- tiollisen itsenäisyyden. Sitten hän antoi edustajille apostoliseen su- nauksensa, keskustellen vielä sen jälkeen edustajien kanssa yksityise- sä huoneessa puolen tuntia.

Lukijan oli tietysti koko ajan, lu- kieksaan edelläkoleva, paha olla, hä- nen kun piti pitää nauruaan. Sillä ei ainoastaan sillä hyvä, että Suomen porvaristo hävääsee Suomea ulkomaaoliittikallaan, se vielä pitää huolen, että pysyvästi naurnalaisina. Tuo lähetystö on se sama, jonka naurinkapapun tutustumme muuta- ma alkoi sitten, retkittuna kun laukkaasi Ruotsissa, Tanskassa ja Nor- jassa, kerjäten Suomen porvareille ominaisella ilmytydellä ja hurskaudel- la näiden maiden vallassaolijoita tun- nustusta Suomen itsenäisyydelle.

Ja sitten, jotta ilveily olisi täydellinen, tämä retkikunta kapusi Roo- maan, "pyhän isän" puheille; tämä laski tassunsa lähetystön johtajan kiittäväle kaljulle ja sinunsi apo- stolisesti...

Sama lähetystö luultavasti, kulkie- saan Berliiniin kautta Roomaan, pyy- sti Saksan julkureita lähettämään sotaväkeä ja ampumaaseita Suo- meen, jotta kansanvaltaiset ainekset saataisiin teurastetuiksi. Yksi tie, kaksi asiaa. Luterolainen omantunto ei sellaisessa soimaa.

Arvattavasti piti turneeen johtaja puheentia paaville, jossa tulkitsi Suomen porvareiden tunteita kirkko- isalle. Sanoi jotta "... me olemme niin äärettömän kiitollisia, että emme osea sitä smoa niin äärettömästi kuin pitäisi, mutta äärettömyy se joka tapauksessa on. Vaikka ennen onkin tapeltu tätä ka- tollisuutta vastaan, niin ei sitä enää tehdä, kunhan pyhä isä vaan ei pahasta, vaikka me olemme niinkuin itsenäisiä. Sitten kun me pääsemme valtaan Suomessa Saksan avul- la, me saamme sosialistiä tapettua, lä- hetämme teidän pyhydelenne lah- jaksi vaikka Sinebychoffin kaljaa äärettömän kiitollisuuteen osotuk- seksi..."

Emme tiedä, mihin lähetystö tä- män jälkeen ohjaa askelensa. Ehkäpä se menee nyt Afrikkaan, saadakseen Suomen tasavallalle tun- nustuksen afrikalaisilta ihmisryh- kunnäskunnilla.

Ellei lähetystö sillä matkalla joudu koetamaan jonkun mustan majos- teetin ruokailusta — emme tunne näiden sivistysmaiden elintarveoloja — seilaa se tietysti Japaniin ja Kil- nsaan, maurutuksensa näistäkin maista sivanauksen Suomen herröjen pyr- kityksille.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

SEATTLE

Toverin kirjokappia ja uutistoimisto Seattle, 116 4th Ave. So., telefoni: Main 4367. Saatavana kaikkea puoluekirjallisuutta Y. M. tarpeita. Myy pilettejä Suomesta ja puolu- kunnan parhaimmille kirjoille; viittä kah- ainoja ja talletuksia j. n. e. — Jokainen pu- oluekunnan ylläpitänyt asioimisensa omassa liikkeessään.

Osaston kokouksessa t.k. 7 p. keskusteltiin ja päätettiin seuraav- ta asioista: Hyväksyttiin Woodlandin osaston ehdotus, että perustetaan lähelle Ihanne- liitto, jossa opetetaan sosialis- mia nousvalle polvelle. — W. valtion konventiosia, jota nyky- ään pidetään täällä, osastomme evästi ensiksi, Suomen työväen- hallituksen hyväksymisen vaat- timinen. Samalla olisi tehtävä huomattus Japanin tukeutumista Siperiaan Venäjän työväen- nousua vastustavassa tarkotuk- sessa, sekä vaadittava että sosia- listien on saatava passit ja pääs- tävä esteettömiä matkustamaan tuleviin rauhanneuvotteluko- kouksiin. Esiitettiin valtionme "Keskuspaikaksi" Seattle, Ever- rett ollen nykyinen. — Toverit Kokon tilalle konventiosin valittiin tov. Ivana. — Kesä- juhliin nähden päätettiin pysyä ennallaan, että pidetään juhlat suomalaisten kesken.

Osastoon yhtyi muuttokortilla Oskar Kaiska Minneapolisin o- sastosta. — Osastomme päätti ottaa osaa ensi kunnassa pidettä- vään kansainvälisiin Venäjän val- lankunouksellisten iltamiin. Päi- kasta ilmoitetaan myöhemmin. Päätettiin, jos konventiosin lo- pettaajaisjuhlain haluavat suoma- laista ohjelmalla, sitä antaa. To- verin raportteriksi konventiosin valittiin tov. Ivana. — Nais- tempäivän iltamien yleisluotot \$40, menot \$11.63; jäämös \$28.37

Suuremmoiseksi muodosti George R. Kirkpatrick in puhe- tilaisuus t.k. 10 p. Kello 7 ajoissa alkoi kerääntyä yleisöä sankooi- na joukkoina Hippodrome'n e- dustalle. Kello alkua lähestyvä kahdeksaa jo mutta haali on vielä pimeä. Jännitys kasvaa, sitä mukaa kuin kello rientää vi- li kahdeksasta. Väkeä yhä tul- vii joka suunnalta, täyttään vii- mein koko kadun-risteyksen... Autot eivät pääse enää läpi... Joukosta kuuluu jo synkkää ki- rousta. Ne kirotut eivät amak- kaan Kirkpatrickin puhua, mut- ta kukaan ei poistu. Joukosta alkua kuuluu huuto: Avatkaa ovet.

Kello on puoli-yhdeksän; jo vihdoin ilmestyvät ulos valot. Welcome! Hurra! Käykävat il- moille tuhansista suista. Komite- aan jäsen huutaa ovella, että nyt avataan ovet, sekä kehottaa pysymään rauhallisissa tulleissaan sisälle. Jonkun minuutin kulut- tua on avara Hippodrome ää- riään myöten täynnä tiedon ja- noista väkeä. Ensin pari tärä- läistä toveria lausuu yleisön ter- vetulleeksi, sitten astuu lavalle G. R. Kirkpatrick yleisön myr- kyvistä osoitettavassa suosiotaan. — Itse joutuiin yleisön taakse, josta oli mahdotonta kuulla ju- ri mitään. Siis toivon, että toi- set kertovat hänen puheensa pääsisällön Toverissa.

Ilmarata, oikein New Yorkin malliin, tulee rakennettavaksi West Waterway-lla, sillä ehto- tus tuli hyväksytyksi viime vaa- leissa \$350,000 bondilain